

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Staryk

w sprawie z odwołania M. K. z udziałem następców prawnych odwołującego M. K.:
A. K., I. K., M. K., M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych III Oddziałowi w Warszawie
z udziałem P. w W.

o zasiłek chorobowy i zwrot nienależnie pobranego zasiłku,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 6 lutego 2025 r.,
w przedmiocie rozpoznania skargi kasacyjnej P. od postanowienia Sądu
Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie
z dnia 24 lutego 2023 r., sygn. akt VII Ua 43/22,

umarza postępowanie kasacyjne.

UZASADNIENIE

W postanowieniu z dnia 24 lutego 2023 r., sygn. akt VII Ua 43/22, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Warszawa - Praga w Warszawie – w sprawie z odwołania M. K. z udziałem następców prawnych odwołującego M. K.: A. K., I. K., M. K., M. K. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych III Oddziałowi w Warszawie, z udziałem P. w W., o zasiłek chorobowy i zwrot nienależnie pobranego zasiłku – po rozpoznaniu apelacji odwołującego się i zainteresowanej od wyroku Sądu Rejonowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 22 marca 2018 r.,

sygn. akt VI U 279/17: w pkt 1. umorzył postępowanie w sprawie w stosunku do wskazanych w sentencji następców prawnych po zmarłym M. K. na podstawie art. 355 k.p.c.; w pkt 2. umorzył postępowanie w sprawie w stosunku do odwołującego M. K. na podstawie art. 355 k.p.c.

Powyższe postanowienie Sądu Okręgowego skargą kasacyjną zaskarżył zainteresowany – P. w W. Skargę oparto na obydwu podstawach kasacyjnych określonych w art. 398³ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną następcy prawni strony odwołującej się wnieśli o: 1. odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania, 2. oddalenie skargi w całości - w razie przyjęcia skargi do rozpoznania, 3. zasądzenie od zainteresowanego na rzecz następców prawnych zmarłego odwołującego się kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Pismem z dnia 12 września 2024 r. pełnomocnik skarżącego cofnął skargę kasacyjną i wniósł o umorzenie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., jeżeli nie ma szczególnych przepisów o postępowaniu przed Sądem Najwyższym, do postępowania tego stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji. Odpowiednie zastosowanie w postępowaniu kasacyjnym znajduje więc między innymi art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c., zgodnie z którym w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne (tu: postępowanie wywołane wniesieniem skargi kasacyjnej).

W judykaturze przyjęto, że cofnięcie skargi kasacyjnej stanowi czynność procesową, która nie podlega weryfikacji sądowej i prowadzi do umorzenia postępowania przed Sądem Najwyższym. Choć bowiem w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych cofnięcie środków odwoławczych podlega ocenie z punktu widzenia przesłanek określonych w art. 469 k.p.c., a zatem nie może być skuteczne wówczas, gdyby czynność ta naruszała słuszny interes pracownika (ubezpieczonego), to cofnięcie nadzwyczajnych środków zaskarżenia

nie podlega takiej ocenie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2024 r., III USKP 95/24, Legalis i przywołane w nim orzecznictwo).

Kierując się przedstawionymi motywami oraz opierając się na podstawie art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c. Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

[f.n]